

HALADÁS



VASÚTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MÁV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőház:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3·50 kor.

A balesetbiztosítás (18-től 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részvénytárs.”-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Nyugbérpénztár létesítése.

Miskolcz, 1903. május 23.

(—s—ó—) Már megemlékeztünk egy ízben Láng Lajos miniszternek ama humánus érzületre valló elhatározásáról, hogy azon alkalmazottak részére, kik nyugdíjjogosultsággal nem bírnak, nyugbért akar rendszeresíteni.

Azóta már eltelt néhány hónap és sokan azt emlegették már, hogy ez csak elhatározásnak marad még hosszú időn át s évek fognak eltelni, míg lehet belőle valami.

De csalódtak, mert nyomban ezen eszmének felkarolása után Láng Lajos megtette a kezdő intézkedéseket is, hogy azon alkalmazottakról, kik nyugdíjat nem élveznek, mielőbb gondoskodás történjék.

Elrendelte, hogy mielőbb egy nyugbérpénztár szerveztessék e czélből.

Igazgatóságunk, mely egész lelkesedéssel karolta fel a nyugbér eszméjét, intézkedett is, hogy a nyugbérben részesítendő alkalmazottak, a nyugbérpénztár tagjainak megállapítása czéljából összeírassanak és az üzletvezetőségek már ki is adták az összeíró lapokat, melyek már be is fognak érkezni.

Az összeírást a külszolgálati főnökségekre kellett bizni, a dolog természete szerint, az ő lelkiismeretességükre kellett bizni, hogy pontosan vegyenek fel minden oly alkalmazottat, kinek nyugdíjra jogosultsága nincsen, s hiszszük, hogy örömmel fáradtak, örömmel, lelkesedéssel igyekeztek megfelelni a reájuk bízott feladatnak, hogy senki se maradjon ki azok sorából, kiknek az alapítandó nyugbérhez van fűzve aggkoruknak minden reménysége és a kiket eddig sötét kétségbeesés fogott el, ha arra az időre gondoltak, a midőn már nem lesznek képesek tovább szolgálni, mert hosszas fáradozásaik után csak a legnagyobb nélkülözés várt reájuk.

Ez az összeírás fog szolgálni a nyugbérpénztár rendszeresítésének, a kivetendő járulékoknak alapjául; az összeírottak nagy száma fogja minden magyarzatnál jobban bizonyítani, hogy mennyire égető szükség volt már arra, hogy e napbér vagy havidíj mellett alkalmazottak aggkori ellátásáról sürgős gondoskodás történjék, mert nagyon sokan vannak, a kik arra reászorultak.

Társadalmi szempontból is igen fontos a nyugbérpénztár rendszeresítése.

A szélső szociálizmus mind nagyobb mérveket kezd ölteni s mind nagyobb tért hódít magának.

Hiveinek nagyrészét a nyomorban sínylődők, az elzültek szolgáltatják s hova tovább komoly veszélylyel fogja fenyegetni a társadalmi rend fennállását, mert a mostani rossz gazdasági s kereskedelmi viszonyok között rohamosan szaporodik azok száma, kiket a kétségbeesés zászlajuk alá kerget.

Az államnak kötelessége tehát, hogy megakadályozza azt az állapotot, mely a szélső szociálizmusnak legjobb talaja, az elzülést, a nyomoruságot és legfőképen kötelessége megakadályozni, hogy azok jussanak ebbe a szomorú állapotba, kik néki egész életük munkabíró korában, vagy legalább hosszú éveken át hasznos szolgálatokat tettek.

Ez teszi leginkább fontossá, indokoltá a nyugbérpénztárnak létesítését, teszi egyik kötelességévé az államnak, eltekintve a dolog méltányos oldalától, már csak azért is, hogy a kétségbeesett existenciák szaporodását ily módon is gátolni igyekezzenek.

Nagy hatással van a lélekre, a gondolkodásmódra, hangulatra a nyugodalmas, gondnélküli aggkor biztos reménye.

Az olyan emberben, a ki tudja, hogy élete fáradozásainak gyümölcsét élvezni fogja aggkora napjaiban, nem

TÁRCZA.

A hol virít . . .

*A hol virít a bájos rózsza,
Ott éles tövis is terem
A boldogság megalkotója;
A lánggal égő szerelem,
A bánattal nő egy helyen.*

*Vigyázz, mikor a rózsát törnéd,
Könnyen megsérti a kezéd;
Ügyelve vedd az öröm kelyhét,
Tartalma mérges úgy lehet,
S beteggé teszi szivedet.*

*Tövis szúrását elfelejted:
Fáj, de begyógyul könnyeden;
A seb, a mit a szíven ejtett
A boldogtalan szerelem,
Az nem hegged be sohasem.*

Gr. Kún I.

Megszabadította!

Irta: Vértesy Gyula.

A férfi szegény volt, a leány apja pedig gazdag. A szülők ellénezték a házasságot, de a leány azt mondta, hogy ha mindennap csak száraz kenyeret eszik is, mégis annak a felesége lesz, a kit szeret.

— No hát légy, de tőlem egy garast sem kaptok, mondta az apa.

— Bánom is én — mondta a leány.

— Nem a pénze kell nekem, de ő maga — mondta a férfi.

És szörnyen boldogok is voltak vagy fél esztendeig.

És akkor azután Berta elkezdett arról gondolkodni, hogy milyen nyomoruságos is a szegény emberek élete.

Nem ilyen életről ábrándozott ő, hanem verőfényes, mosolygó napokról. Arra nem is gondolt soha, hogy az a haszontalan pénz, melyből odabaza anyija volt, a mennyit csak akart — még könnyeket is kergessen valaha a szemébe.

Mert nem jut semmire sem. A konyhai kiadásokat olyan pontosan kell vezetnie, hogy minden krajczáróról számot tudjon adni a férjének. A férje, igaz ugyan, hogy ezt nem követeli tőle, hanem a hónap elején, mikor odaadja neki a

fognak anarchisztikus eszmék támadni, nyugodtan és szolgálatkészen fogja végezni teendőit, míg az, a ki tudja, hogy hiába dolgozik, mert ha elvették erejének javát, összetörték testét, nem vár reá más, mint a nyomoruság, kedvetlenül és zugolódva fog dolgozni mindég s nem csoda, ha felforgató eszmék támadnak benne s mindjobban fellázad a társadalom ellen.

Nagyon sokat fog nyerni az államvasut munkaerőben és elégedett elemekben, ha a nyugbér rendszere-síve lesz.

Első most a nyugbérpénztár felállítására.

Biztosan hisszük, hogy a mily lelkesedéssel karolta fel az államvasutak vezetősége a nyugbér eszméjét, épp oly lelkesedéssel és buzgalommal fog hozzá a rendelkezésére bocsátott adatok alapján a nyugbérpénztár létesítésének munkálataihoz és már nemsokára el fog

jönni az az idő, a midőn nyugodtan fogja álmra lehajtani fejét az államvasut minden nem nyugdíjképes alkalmazottja, azon tudatban, hogy aggkorának napjait békében, gond nélkül fogja leélhetni.

A szakszerű kiképzés növelése.

Hallomás szerint a f. évi július 1-én túl az államvasutakhoz bármely szolgálati ágnál való beosztással csak azokat nevezik ki hivatalnokká, a kik a vasuti tisztképző tanfolyamot is elvégezték. Az eddigi állapot szerint hivatalnoki címmel kinevezték azokat is, a kik anyagszerkezési vizsgát tettek, számtisztekké pedig azokat is, a kik a megfelelő iskolai képesítésen kívül az államszámvitelből is vizsgáztak.

Nagyon természetesen, azokat, a kiknek csak anyagkezelési vizsgájuk volt, máshová, mint a szertári szolgálathoz, beosztani nem lehetett, viszont a számtiszteket is csak számviteli, vagy ezzel kapcsolatos ügyek ellátására alkalmazhatták.

havi pénzt, mindig megkérdi, hogy maradt-e valami a mult hónapról s mindig elmondja, hogy az ő kis felesége talán azt hiszi, hogy mind el kell költeni, amit kap. Ilyenkor rukkol ezután az asszonyka nagy durezzaan elő a könyvével, melyből bebizonyítja, hogy nem csak hogy haszontalanságokra nem adott ki, de a legszükségesebbeket is megvonta a háztartástól, a legeslegsükségesebbek kedvéért.

S a jó módhoz szokott leány asszonyságának minden boldogságát, szerelmének minden illúzióját széttepi ez a tultakarékos, a mindennapi megélhetés ezer apró-cseprő bajával vesző élet, melynek semmi gyönyörűségében, semmi mulatságában nem vehet részt, mert hetszáz forintocskából nem telik. Jóformán az utczára sem mehet ki, mert nincs arra való ruhája — látogatásokról szó sem lehet a ruha miatt is, meg az adandó uzsonnák miatt is. Valóságos apácza életet él. Az ura egész nap a hivatalban, csak enni jár haza, meg aludni.

Hiszen igaz, hogy szereti, de ez a szerelem még se kárpótolja mindenért, a mit elveszített érte.

Sőt ugy találja, hogy férje már nem is szereti nagyon. Pedig hát nem csoda, hogy a szegény ember néha otthon is olyan komor, fáradt. Belefáradt a nehéz napi munkába és fél a jövőtől, hogy nem tud majd a feleségének akkor sem biztosítani kényelmesebb életet. Magát nem

bánná, de ő érte, a kit végtelenül szeret — töpreng, aggódik folytonosan.

S asszony ezt arra magyarázza, hogy már nem szereti.

Lassanként azután a szívek mind jobban távolodnak egymástól. Egymás szemében a szerelmes, ábrándos ifjúból pedáns, fősvény, sopánkodó, unalmas férj kezd válni — a kedves, odaadó lelkű leányból pedig meggondolatlanul költelező, durczás, rossz természetű asszony.

A két szívet csak egy vékony fonál tartja még össze — gyöngye rántás, meggondolatlan szó, örökre elszakíthatja azokat egymástól. Pedig olyan könnyen kiröppennek sértő szavak is a durczás ajkak közül:

— Édes Berta, mi bánt téged? — kérdi egyszer a férj busan hallgatag üldögélő feleségétől.

— Semmi.

— De mégis, no mond! Látod nekem ugy fáj, ha rossz kedvűnek látlak. Azt hiszem mindig, hogy én vagyok az oka.

Berta a kérlelő, gyöngéd szavakból mintegy kiérzi igaz jogát a panaszkodásra.

Aha, gondolja magában — érzi már ő is, hogy rosszul cselekszik velem. Hadd fájjon hát neki is a szó, mint nekem fáj az ő viselete, az ő fősvénysége.

— Semmi bajom sincs, csak az, hogy meguntam az életemet. Boldogtalaná tettel.

Ha már most tekintetbe vesszük, hogy e két vizsga alapján kinevezettek előmenetele eddig semmiben sem különbözött, — különösen az alsóbb rangfokozatoknál — a tanfolyamot végzett hivatalnokok előmenetelétől, akkor konstatálhatjuk, hogy a szertári hivatalnokok és számtisztek helyzete minden tekintetben előnyösebb, mint a tanfolyamot végzett hivatalnokoké.

Előnyösebb, mert az előmenetelnél megkülönböztetés nem történt, másrészt pedig, mert a szolgálattételük is sokkal könnyebb, mint az állomási szolgálatnál, különösen a forgalmi szolgálatnál.

A szakképzettség pedig nagyon is egyoldalú, mert míg egy az állomási szolgálatra beosztott hivatalnoknak a szertári dolgok nagyobb részét is ismerni kell, ezzel szemben a szertári hivatalnok vagy számtiszt az állomási szolgálatot általában nem ismeri, de nem is ismerheti s így máshol, mint a szertári szolgálatnál használni nem lehet, míg ellenben egy állomási hivatalnokot, minden nehézség nélkül be lehet osztani szertári szolgálatra is.

Azon újabb határozat tehát, hogy a hivatalnoki kinevezés ezentúl csakis a tiszt-

képző tanfolyam sikeres elvégzése esetén nyerhető el, következetes megvalósítása azon élvnek, hogy hivatalnoki rangra csakis egyenlő szakképzettség képesíthet.

Előnyére fog ez válni az intézetnek, mert egyenlő szakképzettség mellett mindegyik hivatalnokot be lehet osztani bármilyen szolgálatra, a miként azt a szolgálat érdeke is sok esetben kívánatosá teszi, de előnyére fog válni a jövőben kinevezendő hivatalnokoknak is, mert képesítésük alapján nem lesznek egyik vagy másik szolgálati ág köréhez kötve.

Épen ezért a várva-várt fizetésrendezéssel kapcsolatban kiadandó új szolgálati rendtartás és illetmény szabályzat a hivatalnoki képesítést a tanfolyam elvégzéséhez köti, a mi egészen helyénvaló lesz a jövőre nézve.

Nem volna azonban méltányos, ha az új illetmény szabályzat megkülönböztetéseket tenne a már szolgálatban álló azon hivatalnokok között, kiknek csak anyagszerkezelési vizsgájuk van, ugyszintén a számtisztek és azon hivatalnokok között, kik a tanfolyamot is elvégezték. Mert ha eddig, szertári vagy államszámviteli vizsga alapján elnyerték az illetők a hivatalnoki kinevezést és egyen-

Könnymű nők ajkán gyakran hangzik el ez a panasz, hol jogosan, hol jogtalanul. A férjnek fáj is a szó, de többnyire maga a nő is megbánja s ezer módja van annak, hogy eltudja feledtetni a bántó szót.

Berta is így gondolta. Csak egygyel nem számolt: azzal, hogy az ő férje másforma ember, mint a többiek.

Az élet nehéz napjai a sorscsapások, a nyomorúságok, melyeken minden szegény ember keresztül megy, míg hozzájut a legnyomorúságosabb hivatalocskához — mindezek vagy megacézolozzák a szívet, vagy végtelen érzenyű teszik. A Kovács Kálmán szívével ez az utóbbi történt.

Most is a felesége sértő szava fájón rezgett végig tulérzékeny idegein, végtelen fájdalom fogta el egész lelkét. Nem szólt egy szemrehányó szót sem, pedig elmondhatta volna, hogy Bertát nem esalta ő magával a szegénységbe, önként jött az utána, nagy szerelmére és más ostoba frázisokra hivatkozva — elmondhatná mindezt, de nem teszi, csak szelid tekintettel néz sokáig a szép asszonyra.

Berta persze már akkor rég megbánta, amit mondott, mosolygó arczal ült oda férje elébe, simogatta, esőkolgatta, kérlelte:

— No ne haragudj Kálmán!

— Miért haragudnám? Igazad van.

Egy pár nap múlva azután Kálmán nagy beteg lett. Egy reggel, mikor Berta felkelt, hallotta, hogy az ura hörgő mellel, láztól kipirult arczal mondja neki:

— Beteg vagyok, de meg ne ijedj, máskor is voltam már így.

Lélekszakadva szaladtak el Girey doktorért, Kálmán legjobb barátjáért.

Kétségbeesetten, könnyezve kérdezte tőle Berta mikor kijöttek a betegszobából, hogy mi baja a férjének?

— Mellhártyagyulladás. Megfazott valahol. De nem igen lesz komoly lefolyásu, csak vigyázzon magára.

Minek mondaná meg a fiatal asszonynak, hogy neki reménye sincs már ahhoz, hogy szegény Kálmán jobban lehessen.

— Hogyne fázott volna! Hiszen az utóbbi időben mintha csak készakarva akarta volna tönkretenni magát. Télikabátot nem hordott s azután itthon mindig itt állt a meleg kályha mellett s mikor egészen átmelegedett, akkor nyitott kabátban ment a hivatalba — beszélte az asszony.

Másnap már alig tudott beszélni. Csak úgy tördelve, kinlódva beszélt a doktorhoz, mikor felesége egy perczre kinézett a konyhába:

— Főbe akartam magam löni, de akkor a feleségem megtudta volna, hogy miatta teszem — így nem tudja meg. Boldogtalan volt, mert

ranguaknak tekintették őket a többi hivatalnokokkal, akkor sérelmes volna rájuk, ha a jövőben őket külön kategóriába soroznák azért, mert csak egyoldalú szakképzettségük van. A hivatalnoki rangot az eddigi rendszer elérhetővé tette a szertári vagy az államszámviteli vizsga letétele által is, de az illetők bizonyára megszerezték volna a tanfolyami képeztést, ha az már előbb is kötelező lett volna.

Az a szándéka tehát az intéző köröknek, hogy a hivatalnoki kar ezentul teljes szakképzettséggel bírjon és hogy hivatalnokot ezentul csakis oda osszanak be szolgáltatételre, a hol a beosztás körénél fogva tényleg hivatalnokra van szükség, oda pedig, a hol egy altiszt is képes a szolgálatot ellátni, csakis altiszteket fognak beosztani.

A tisztiképző tanfolyam által tehát a hivatalnoki kar megfelelő szakszerű kiképzéséről gondoskodva van, míg ellenben az altisztek kiképzése már sokkal fogyatékosabb, s ha egy altiszt, szakképzettsége révén használhatóvá válik, az csak az illető buzgalmának tudható be, mert a szakvizsgákra való elkészüléshez, a gyakorlatilag elsajátíthatókon és az utasításokon kívül más nem áll ren-

delkezésre, az utasításokból pedig nagyon nehéz szakvizsgára készülni.

Hogy miként lehetne az altisztek könnyebb és alaposabb kiképzését előmozdítani, arra nézve legközelebb visszatérek.

—ó.

Vonatkisérő lakatosokról.

A m. k. államvasutaknál előbb kísérletképen, majd mind nagyobb általánosságban életbe léptetett azon rendszerről kívánok egyet-mást elmondani, mely szerint a tehervonatok egy fekező, illetve vonatmálházó pótlásaképen lakatossal kísértetnek.

Ezen intézkedésre nyilván ama tapasztalat adta meg az impulzust, hogy a csekély hibák és sérülések kellő gyorsasággal megszüntetve olyan nagyobb, továbbterjedő sérüléseknek vétetik eleje, a melyeknek későbbi helyreállítása aránytalanul nagyobb kiadást okoz, de a melyek idejekorán fel nem fedeztetve veszélyt okozhatnak. Bizonyos, hogy egy teherkocsi több száz kilométert szakértő felügyelet nélkül futva be, olyan elváltozásokat és hiányosságokat szenvedhet, melyeket állomásokon észrevenni alig lehet és a melyek mégis veszélyt rejtenek magukban.

Most már boldog, igazán boldog. A szegénység két szürke éve csak így tűnik fel előtte. Mint valami álom. Girey doktorral sem szeret találkozni, mert az eszébe juttatja, hogy az a két év bizony valóság volt. Sőt a doktor mást is szeretne eszébe juttatni. Szeretné a szemébe dobni a szörnnyű vádat:

— Megölte a férjét!

Különben, ha megtenné is, azt hiszem, az asszony csak mosolyogna rajta:

— Én öltem meg? Hiszen szerettem, boldogítottam. Doktor, maga talán be van csipve?

szegények voltak. Megszabadítottam ettől az élettől! Hátha még boldog lesz — én nem tudok nélküle élni s vele nem lehet, mert boldogtalanná tenném. De esküdj meg, hogy nem szólsz erről senkinek!

— Esküszöm! Szegény barátom!

— Ne sajnálj! Hidd el oly boldogan halok meg. Ma éjjel is felkeltem s az ablakhoz mentem, kinyitottam, ott-ültem. Olyan jó volt a hideg . . .

— Szerenesetlen, a nyitott ablaknál ültél?

— Mondom, hogy jó volt. Most is oda akar nek menni. Úgy ég mindenem. Egy kis hideget!

Belepett Berta. A nagy beteg magához intette s úgy suttozta a fülebe:

— Hajtsd ide a homlokod a mellemre. Így ni. Most már nem fáj ugy. Nézz a szemembe. Ugye szeretsz? Nézz, nézz sokáig — ki tudja meddig láthatom ezt a két ragyogó tükröt! . . .

Másnap meghalt. Az asszony meg akart boldogulni a temetéskor. Utána akart ugrani a sírba.

Másfél év múlva pedig Hertelendy Gábor ur csengő négy lovon szállította haza a templomból két ezer holdas dominiumára.

Girey doktor néha találkozik a szép asszonnyal, aki most is szép még csak igazán, most, hogy boldog a gazdag, szép fiatal férfi oldalán, a ki előtt nem fejezhet ki olyan óhajást, melyet az rögtön ne teljesítene.

Este.

*Ha setéten hallgatnak a falombok,
S megcsendítik az estvéli harangot,
Feltekintesz a csillagos egekre,
S hála köny ül két nefejejts szemedbe.*

*Jitkos ihlet szállja meg a szívemet,
Átkulcsolom összetett két kezedet,
S még elnézem boldogságos szép orozád,
Azt hiszem, hogy itt lent van a mennyország.*

Sándor I.

Az eszme és az elv tehát igen szép és ha figyelembe vesszük, hogy a kocsiknak állandó, menetközbeni szakszerű felügyelete csökkentendi a futójavítások számát — tehát a műhelyi kiadásokat apasztja, ezenkívül a kocsit nem vonja el hosszabb időre a forgalomtól — pénzügyi szempontból előnyösnek mondható

A gyakorlatban azonban már másként alakulnak a viszonyok, a minék oka abban rejlik, hogy a lakatosok nem mint ilyenek, hanem mint vonatmálházók szerepelvén, ez utóbbiak teendőit kénytelenek az állomásokon tartózkodások alatt ellátni, nem marad tehát idejük a tulajdonképeni rendeltetésöknek megfelelni.

Ezen embereknek a legjobb igyekezetet és szorgalmat feltételezve sem lehetne kétoldalu és különböző természetű kötelességüknek kifogás nélkül megfelelni, egyik mintegy kizárja a másikat.

Miután pedig az anyag, melyből ez a személyzet vétetett, épen nem a legjobb — mert hiszen természetes, hogy a műhelyek nem fogják a legjobb munkaerőket kiadni, hanem inkább a selejtes résztől szabadulni — az eredmény még rosszabb, vagyis az lesz, hogy sem a vonatmálházói teendőket nem végzik, sem a kocsik vizsgálata és kisebb hiányok megszüntetése kö-

rül nem fejtenek ki kellő igyekezetet. A felelősség alól épen a kettős kötelesség összeférhetetlen volta mentesíti őket, mert a mely oldalról jön a vád, annak ellenkezője képezi a védelmet.

Nagy baj az is, hogy a különböző szolgálati ágakhoz tartozó vonatmálházók és lakatosok közt felmerülő gyakori surlódások elbirálása, letárgyalása hosszadalmas, nehézkes és a valószínűség kihámozása a kölcsönös ellentétek közül felette nehéz és eredménytelen.

A mint a teendők teljesen különböző természetűek, úgy azok egy kalap alá nem is vonhatók, egy ember ilyen kétféle munkát sikerrel végezni képtelen. A lakatosok teljesen mentesítendőek volnának a tolatástól, melyhez úgy sem értenek és melynél csak kárt okozhatnak járatlanságukkal járművekben, sőt magukban is.

Ott, hol ezen nem nekik való teendők alól mentesítve vannak, az intézmény kitűnően beválhat — így például hegyi pályákon, hol 18—20 kocsiból álló vonathoz 5 emberből álló szakasz kell, ezen 5 ember közül igen jó, ha egy ért a kocsik javításához és a szükséges tolatásoknál mellőzhető, mert marad még a vonatvezetőn és zárfékezőn kívül 2 ember. Sik pályán azonban, hol 4 emberrel 80—100kocsiból álló vonat is továbbítottatik és a legtöbb állomáson tolatás szüksége me-

HETI KRÓNIKA.

A szürke jelenben, emésztő gondokban
A krónikás szíve néha nagyot dobban
S multba révedezve, elborul a képe,
Amért elfelejti Árpád dicső népe
A mult emlékeit. Szóljatok csak vének!
Mikor vívták vissza Budát a honvédek?!

Ötvennégy éve volt . . . májusi éjszaka . . .
Pacsirta dal helyett szólt az ágyu szava,
Piros volt a harmat s negyven honvéd vére
Folyt pár perez alatt a bástya-fű tövére . . .
Mind a negyvennek csak egy volt, egy a vágya:
Hogy a bástyán lengjen a zászló foszlánya.

Közélg az aratás . . . a vizsgák is jönnek,
Nincs évadja most a deák-örömöknek.
Gyerek-magolástól hangos minden berek,
Bezzeg most a nyelvök napokon át pereg.
Közbe azért torna-versenyre is mennek:
Hja, mert ép testben van helye ép léleknek!

Dühöng a szorgalom, városba' vidéken
S a pesti lányok is dolgozgatnak szépen.
Hol főzni tanulnak, van egy iskolájok,
A héten volt ép' ott évfáradó vizgájok . . .
Nem én találtam ki, kérem, mondják mások:
Mind oda kozmáltak a vizsga-rántások.

Világ-bajnokai a sakk figuráknak
Mérközni egymással mostan Bécsbe járnak.
Napokon át ülnek a saknál tőprengve
Mert játszmat veszitni egyiknek sincs kedve.
A gazdagok persze fogadnak nagy pénzbe'
S szitják a játékos, ha a tétjük vészbe'.

Egyszer, régen mi is a talpunkra álltunk
És egy nagyon sürgős sakk-huzást csináltunk.
Memorandum volt a sakkhuzásnak neve
S véltük, hogy megnyerjük a játszmatunkat vele.
Csalódtunk hibeim, a reményünk kevés,
Veszve a játszma: **a fizetésrendezés.**

Passe-partout.

rül fel, a lakatosnak oly módon való alkalmazása, hogy a 4 ember közé beszámíttassék, az intézetnek nem hasznára, hanem a szabálytalan tolatás miatt kárára lehet. A négy ember közül ugyanis egy a zárfekező, kinek helyéről elmozdulnia nem szabad, egy a lakatos, ki a tolatáshoz nem ért, vagy nem ér rá, vagy nem akar arra ráérni, hanem mindig talál esavarni és kalapálni valót. esetleg leszed egy ágytok alsórészt, mert nézete szerint arra szükség van, szóval bőven akad ürügye, hogy magát a tolatástól elvonja. Ezt annál könnyebben teheti, mert a helyszínén munkáját felülbíró és ellenőrző szakértő nincs jelen, a vonatvezetőt kerülgetheti a guta és ha felháborodásában kifakad, várhatja a meg nem engedhető hangért járó pénzbírságot. A vége az, hogy elkezdenek tolatni úgy, a hogy lehet — szabálytalanul. A kocsisor végén nem áll senki, a szalasztott kocsik fékjére nem megy fel senki, kihuznak hosszú kocsisort fékező nélkül, nincs a ki jelzést adjon vagy közvetítsen és csodák-csodája, hogy nem annak az egy lakatosnak, de egy egész műhelyi kirendeltségnek nem csinálnak munkát.

De nemcsak az állomásokon, a vonalon is rettegés az utazás olyan vonattal, melynél lakatos a négy ember egyike. Folytonos oktatásnak

nyújt anyagot az a sok tudnivaló, a mit egy vonatkísérőnek tudnia kell, hogy váratlan, előre nem látható esetekben tudjon úgy cselekedni, hogy abból baj, veszély ne származzék. Miután a lakatosok értelmisége nem áll a vonatmálházóké fölött, az oktatásuk azonban forgalmi dolgokban korántsem lehet ezekével egyenlő eredményű, természetes, hogy ők e téren nem állhatnak a vonatmálházók színvonalán, hanem mélyen alatta maradnak. Vegyük fel csak például azt az esetet, hogy a vonat elszakad menetközben. Merem állítani, hogy a fele nem fog helyesen eljárni és ijedtében azt sem fogja tudni, mihez kezdjen. Másik esetben megáll a vonat a nyílt pályán, a zárfekező elmeg fedezni a vonatot, előtte ülő fekező a lakatos, nagyon szeretném tudni, hogy hány fogja ezek közül a zárfekező helyét rendelet bevárása nélkül elfoglalni?

Nézetem ezen dologban az, hogy helyes a lakatos alkalmazása, de csakis úgy, ha a forgalomban szükséges emberek száma nem kevesbítettik általuk azon a mértéken alul, a hol már a balesettel való kísérletezés számba mehet a közreműködők csekély száma. Így a mit megnyerünk a vámon, többszörösen elveszítjük a réven.

Innen-onnan.

Az „aggódó” hitves.

— Ha meg is találnék halni, rólad gondoskodva lesz!

— De ha nem találnál meghalni? . . .

A hogy veszik.

Hölgy: Én a *papuschős* kifejezést utálatosnak tartom.

Ur: És tudna rá jobb kifejezést?

Hölgy: Hát nincsen a házáséletben sok más tárgy — amit a férj fejéhez lehet vagdosni?

Apja fia.

— Semá! Dolfi, mit csinálsz azokkal az arany halakkal?

— Kipróbálok a khüvön, hogy vannak-e valódi arany halak!

Hizelgő megjegyzés.

Feleség: Azt mondhatom, ha én egyszer meghalok, olyan feleséget, mint én voltam, nem kapsz többet.

Férj: És ki mondta neked, hogy én *megint olyant* akarnék?

Változatosság.

— Nem hordod már a gyémántjaidat Alma?

— Igen — a *zálogházba!*

CSARNOK.

A vőlegény kalandja.

— Irta: **Hall Albert.** —

Angolból.

(Folytatás.)

— Segítség! — kiáltottam. — Gyilkosok! Megrabolnak, meggyilkolnak! Segítség! Segítség!

Ekkor közbelépett a vendéglős. — Igen tisztelt uram, úgy sem változtat a dolgon semmi, ön pedig a házam jó hírnevét tönkre teszi.

— Világos, — ha ön tolvajokkal cimborázik!

— Tolvajokkal? — szólt a revolveres férfi. — Azért jöttünk ide, hogy önt elfogjuk. Mi titkos rendőrök vagyunk s ön ezt jól tudja. Hiszen az egész héten nyomában voltunk.

— Titkos rendőrök? — kiáltottam fel. — Eszerint megint vargát fogtak, mint rendesen.

— Akkor ön is vargát fogott, midőn Cheops P. Mizzle nevet irt a vendéglőnyvbe! — felelte az egyik gunyosan.

— Ah! hát így vagyunk? — válaszoltam meglepődve.

— Igenis, — felelt a titkos rendőr. — Ön szerencsésen megugrott előlünk, midőn éppen a nyomában voltunk, azonban a szálló egyik ven-

A „Haladás“ III-ik pályázata.

Szerkesztőségünk ismét pályázatot hirdet lapunk olvasó közönsége körében, úgy vasuti szakezikkekre, mint szépirodalmi közleményekre.

III-ik pályázatunk föltételei a következők:

I. Egy a hazai vasuti szolgálat köréből vett eredeti szakközlemény, mely népszerű előadásban, egy lehetőleg általánosan érdeklő tárgyat dolgoz fel.

Az első pályadíj egy 20 koronás arany.

A második egy 10 koronás arany.

II. Kivántatik két szépirodalmi közlemény. Az egyik vers, a másik próza. *Mindegyiknek díja 10—10 korona aranyban.*

Az I. sz. pályázat bírálóiul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tarczay Ferencz felügyelő urat*, a miskolci üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét és *Fürész Sándor főmérnök urat*, a miskolci üv. vonatási osztályának vezetőjét, a kik ezuttal is készségesen vállalkoztak a bírói tisztre.

A II. sz. pályázat bíráló bizottsága szerkesztőségünk tagjaiból áll.

Pályázati feltételek:

1. A pályázatban olvasóközönségünk minden tagja, valamint minden munkatársunk részt vehet s abból csupán csak a szerkesztőség van kizárva.

2. A pályamunkák névtelenül, jelíges levél kíséretében küldendők be. A jelíges levélben a szerző neve és lakhelye foglaltatik.

3. A pályamunkák terjedelme a lapunkban közölni szokott cikkek terjedelmével legyen egyező, kéziratban körülbelül 8—20 kutyanyelvre terjedjen.

4. A beküldött pályamunkák a „Haladás“ tulajdonát képezik, s azok közlésének joga, ha pályadíjat nem nyertek is, lapunk szerkesztőségét illetik.

5. A pályadíjak a bíráló bizottság által legjobbnak talált abszolút értékű munkának fognak kiadatni.

6. Azon pályamunkák, melyek a pályadíjat nem nyerték meg s lapunkban nem közölhetők, felbontatlan jelíges levelükkel együtt megsemisíttetnek.

7. A pályamunkák f. évi június hó 1-ig küldendők be a „Haladás“ szerkesztőségének czimére.

8. A pályázat eredményét június hó 10-iki számunkban teszszük közzé.

Kelt Miskolczon, 1903. márczius hó 14-én.

A „Haladás“ szerkesztősége.

dége, Plauder ur, a ki melleleg mondva, meg lehetős jártas a mi mesterségünkben szives volt bennünket a vendégkönyvbe irt nevére figyelmeztetni.

— Oh, Plauder ur! És kérem uraim, szeretném tudni, hogy micsoda rosszat követtem el.

— Csalásokat!

— Csalásokat?! Nos hát, beismerem, másnak a nevét irtam a vendégkönyvbe, ezt azonban csupa tréfából tettem.

— Ezt a tréfát véletlenül nagyon drágán fogja megfizetni, — viszonzá a titkos rendőr.

— Megmondom önnek az okát: azt óhajtottam...

— Nem szükséges, hogy ön itt magát mentegesse Mizzle ur, — szólt a másik.

— Nevem Lamm, Lamm Joachim.

— Már késő. Ön éppen most ismerte be a csalást. Jöjjön velünk, ön a mi emberünk. Talán sikerül önnek a legközelebbi vonattal velünk jönni, így legalább elkerüli a feltűnést. Keljen föl és szedje össze sátorfáját.

— Nem értem önöket, — szóltam a két titkos rendőrhöz. — Azért akarnak letartóztatni, mert hamis nevet irtam a vendégkönyvbe? Nem rossz szándékból tettem; elmondok önöknek mindent, őszintén.

— Mi azért tartóztatjuk le önt, mert Silberpfennig Izsák nevét egy esomé váltón aláírta, ön ezt jól tudja.

— Sohasem tettem! Sohasem láttam a Silberpfennig Izsák ur váltóit!

— Különös! Hiszen ön ezek hosszú során át a penztárosa volt!

— En? En? En nem voltam a penztárosa senkinek! Most már értem! Cheops P. Mizzle egy csaló, a kit önök keresnek?

— Ugy van, viszonzá a titkos rendőr.

— És önök tévesen annak tartottak — választam. Ostobaság volt tőlem ezt a nevet beírni. Azonban biztosítom önöket, nevem Lamm Joachim! Esküvömre utazom Édes anyám üzletében vagyok Liverpoolban. Nem az vagyok, akit önök keresnek.

— Nem akarnánk erőszakot használni — mondá az idősebbik titkos rendőr. Hasztalan akar bennünket, vén rókákat, tévutra vezetni. Leghelyesebben cselekszi, ha jó szántából követ bennünket.

Kínos helyzetben voltam. Természetes, hogy ártatlanságom csakhamar kiderül, hiszen szembesíteni kellett engem Silberpfennig ural. Az ottmaradás elkerülhetetlen; nem utazhattam el; esküvőmet el kellett halasztanom, Emmám nyughatatlan lesz. Egy gondolatom támadt hirtelen.

— Vendéglős ur, — szóltam, mintegy megkönnyebbülten, — hívja ide Plauder urat! ő ismer engem.

— Valószínűleg valamely czinkostarsa — vélekedett az egyik titkos rendőr.

HIREK.

* **Balesetek.** *Fehér* József pályamunkás a Csány állomás mellett lévő kavicsbányában kavics-rakás közben oly szerencsétlenül bukott le a kocsiról, hogy bal váll-perece eltörtött. Súlyos sérülésével a kassai közkórházba szállították.

Ugyancsak így esett le a kocsiról Emőd állomáson szénrakás közben *Molnár* János raktármunkás is, kinek a jobb lába törött el.

A M. Á. V. miskolczi szolgazemélyzete nagyságos Görgy László üzletvezető, Tárczai Ferencz és Vidats János osztályfőnök védnöksége alatt 1903. évi június hó 1-én, egy általuk létesítendő önképző és temetkezési egyesület javára, a népkert ujonnan épült dísztermében, Vattay Tóni zenekara közreműködésével zártkörű táncvizalmat rendez. Kezdeté este 7 órakor. Személyjegy 2 kor., családjegy 4 kor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A táncvizalom egész tartama alatt világposta, serpentín- és konfetti-esata. Azon hölgy, aki a legtöbb levelezőlapot kapja, értékes jutal-

mat kap, ugyszintén az is, aki a legtöbbet eladja.

* **A furfangos pályaoőr.** Trantenau állomás közelében a napokban nagy rémületet okozott az utasok között, hogy a személyvonat hirtelen megállott. A vonatról a legrájt utasok megtudták azután, hogy a pályaoőr állította meg a vonatot, mert a sinek egy helyen felváltak szaggatva. A veszély elhárításának öröme az utasok hamarosan 80 koronát szedtek össze egymás között s azzal jutalmazták meg a derék pályaoőrt.

A megindított nyomozás azonban kiderítette, hogy a sineket is a megjutalmazott pályaoőr szedte fel, hogy ilyen módon egy kis pénzhez jusson, mert fegyvergyakorlatra kellett bevonulni s mint kísérő pályaoőrnek arra az időre a fizetését beszüntették volna.

Most már a börtönben elmélkedik, hogy a ravaszul kieszelt terv mily rosszul sült el.

* **Vasuti szerencsétlenség.** Tegnap délben a sventauskurzi vonalon egy 30 kocsiból álló munkásvonat kisiklott. Három ember meghalt, kilencz súlyosan és 13 könnyen megsebesült. A kisiklás oka, hogy a talaj átázása következtében a vágányok lesüppedtek. Egy segélyvonat a sebesülteket Birsánba hozta.

— Nem, — válaszolta a vendéglős — Plauder ur minden nyáron itt szokott lakni, ő mindenkit ismer.

— Ez valószínűleg egy kísérlet lesz: hogy huzza-halaszsa a dolgot, — mondá a titkos rendőr. Semmi esetre se keltse fel azt az urat!

Azonban a pinczér, a kinek eszé már az első pillanattól fogva nem tudtam eléggé megbecsülni s a kinek jelenlétét elmulasztottam észrevenni, így szólt:

— Plauder úr ebren van. Éppen most vonta kérdőre a háziszolgát a lárma miatt. Ő mindegyik ott akar lenni, a hol valami történik.

Néhány pillanat múlva Plauder úr csakugyan beállított. Sohasem hittem volna, hogy valamikor annyira megörvendek neki, ha viszontlátom! Első szavai is ezek voltak:

— Micsoda? Ön ilyen kínos helyzetben! Ön, a ki olyan finom, becsületes ember! Mondjon el kérem mindent.

A legnagyobb készséggel megtettem. Mindent elmondtam neki, a hogy inkognitó akartam utazni, a hogy utközben egy kártyát találtam és a rajta lévő nevet a vendégkönyvbe irtam. Arra a kérdésre, hogy miért akartam ismeretlenül maradni, csak annyit válaszoltam:

— A hírlapi közlemények! Mi egészen csöndben akartuk menyegzőnket megülni és azt akartuk, hogy elutazásunk előtt ne tudjon senki semmit felőle.

És Plauder el volt ragadtatva. Birtokában volt az első ujdonságnak, a mely ő rá nézve nagybecsű volt, a titkos rendőrök pedig szabadon bocsátottak, természetesen nem valami szívesen.

Én pedig a hat órai vonattal elutaztam, Plauder úr meg elkísért a pályaudvarhoz.

S azt hiszem, hogy alig volt meg esküvő, a mely oly általánosan ismertté lett, mint az enyém. Plauder legalább is ötven hírlaptudósítónak írhatta meg esetemet, mert másnap reggel valamennyi ujság hosszú közleményeket hozott kalandomról és mindenki, a ki engem és menyasszonyomat ismerte, elkísért bennünket a gőzhajóig.

(Vége)

Gyűjtő szenvedély.

— Ejnyc de érdekes ez a hajból készült óraláncz. Bizonyára kedves emlék!

— Azt épen nem mondhatnám! A volt házvezetőnőm hajszálai, melyeket mindig — *a levesből szedtem ki.*

A faj.

— Simike, mondjál egy verset, kapsz tőlem tíz fillért!

— Tátikám, *tizenülről kettől* mondok!

* **A czár utazása.** Kevésbé ismeretes, hogy a czárt milyen módon őrzik. Ha vasuton utazik, a sineket megvizsgálják s három nappal a czár vonatának indulása előtt szurnyos katonák állnak a sinek mentén s ilyenkor halál fia az, aki arra közeledni mer. Még így is tartanak a dinamittól s a czár vonata előtt egy másik vonatnak kell kipróbálnia a simpárt: nem robban-e fel, ha rajta áthalad?

* **Börtön elől a halálba.** Ertel Lajos ruttkai vasuti segédfekezőt a balassa-gyarmati főszolgabíró megkeresésére valami apróbb kihágás miatt kérdőre vonták és egy napi elzárásra ítélték. A fogházból azonban megugrott, amiért aztán újra beidéztek, illetőleg előállítását a csendőrség által elrendelték, amitől a fiatal ember annyira megijedt, hogy a büntetéstől való félelmében felakasztotta magát. Már csak a holttestére akadtak rá a lakása padlásán.

* **Szerencsétlenség a pályaudvaron.** Zyka Károly máv. kalauz szombaton reggel a józsefvárosi pályaudvaron tolatás közben két teherkocsi közé került, ami agyonnyomta a szerencsétlen embert. Holttestét a törvényszéki orvostani intézetbe szállították. A rendőrség megindította a vizsgálatot, hogy megállapítsa, ki felelős a szerencsétlenségért.

* **Vasutépítés és oroszlanok.** Egy párizsi „ujság“ szokatlan vasutépítési akadályról ad hírt. Fokvárosból kapja azt az értesítést, hogy a nagy vasuti vonal építését kénytelenek abban hagyni, mivel Buluvayo mellett a munkásokat nagy csapat oroszlan támadta meg. Több munkást megölték a fenevadak. A vadállatok annyira vakmerők, hogy a fölfegyverkezett katonákat is megtámadják. Legutóbb több oroszlan a munkások tanyájára rontott és a kaszárnyából is elragadott egy katonát. Az építés egyelőre szünetel.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Betűrejtvény.

a, a, á, b, cz, g, i, k, l, m, m, o, o, ó, r, r, t, t, t, ü.

Ezen betűk úgy állítandók össze, hogy három hangszernek nevét adják.

Ezen rejtvény megfejtését folyó évi június hó 7-én megjelenő 23-ik számunkban hozzuk. A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje június 3.

A f. é. 21-ik számban közölt rejtvény megfejtése:
Hazádnak rendületlenül légy hive oh magyar

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorshuzás utján Pirkner Kálmán nyerte meg, kinek czimére H. G. Wels „Időgép“ czimű művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

L. I. Miskolcz. Megkaptuk. Kérjük a befejező részt is, hogy hozhassuk.

Többeknek a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal.

Magy. kir. államvasutak
Üzletvezetőség Miskolcz.
13178/III. szám.

Pályázati hirdetés.

A magy. kir. államvasutak Garam-Berzence állomásán a vendéglői üzletre 1903. október hó 1-től számítandó 5 évi időtartamra ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

A vendéglőt bérbevenni óhajtok felhivatnak, hogy szabályszerűen bélyegzett, valamint kellő bizonyítványokkal felszerelt ajánlatukat f. évi június hó 17-én déli 12 óráig a magyar államvasutak miskolczi üzletvezetőség titkári hivatalához e czim alatt: „Ajánlat a garamberzencei pályavendéglő bérletére 13178/903. számhoz“ lepecsételt borítékban tértívennyel együtt nyújtsák be. Az ajánlaton a név aláírás két tanuval előttemezendő.

Az ajánlattevő köteles a miskolczi üzletvezetőség gyűjtőpénztárána f. évi június hó 16-án déli 12 óráig bányapénzképen 500 azaz ötszáz koronát készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban letétbe helyezni, vagy oda posta útján külön borítékba beküldeni, mivel különben az ajánlat figyelembe vétetni nem fog.

Takarékpénztári betétkönyvek nem fogadtnak el.

Az ajánlattevőket ezuttal is figyelmeztetjük, hogy az étel- és italárjegyzéket a változott viszonyokhoz mérten újból fogjuk azt megállapítani.

A vendéglő bérletére vonatkozó feltételek a miskolczi üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában (II. emelet 35. ajtószám) a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők, miért is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmökben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A magyar államvasutak miskolczi üzletvezetősége fentartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül tekintet nélkül az ajánlati bérösszegre, szabadon választhasson.

Miskolcz, 1903. május hó 18-án.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjaztatik.)



Előfizetési felhívás.

Junius hó 1-jével új előfizetést nyitunk a

„HALADÁS“-ra.

Lapunk programja: *Vasutas kartársaink jogos kívánságainak hű tolmácsolása, vasut-intézetünk alkalmazottainak — egy közös szellemi társaságot teremtve — vezetése és oktatása s családi körében tanulságos szórakoztatása.* E kitűzött célunknak megfelelő volt eddig is lapunk beosztása és marad a jövőben is.

Vezércikkeink a vasuti élet körében felmerült általános érdekű aktuális kérdéseket fogják tárgyalni, megvitatni azokat minden oldalról az igazság erejének őszinteségével.

Szakezikkeink a vasuti szolgálat egy-egy részének jelentősebb kérdéseit fejtegetik mindig avatott tollból, *népszerű modorban* tanítva és oktatva. Itt fogjuk adni a külföldi vasuti irodalomban feltűnt s bennünket is érdeklő kiválóbb szakezikkeket fordítását is.

Hireink rovatát vasuti olvasó-közönségünket érdeklő hazai *ujdonságok* képezik.

Vegyes közlemények cím alatt a hazai és külföldi vasuti élet nevezetes eseményeivel, vasutépítések, találmányok stb. leírásával szolgálunk olvasóinknak.

Tárcza rovatunkban mindig eredeti szépirodalmi közleményeket, verseket, elbeszéléseket, novellákat és egyéb tárczazikkeket hozunk.

A hét története a hétnek hazánkban s a külföldön történt szenzációs eseményeit mulattatóan fogja előadni.

Innen-onnan címen szellemes apróságok, derűs történetkék tarkítják lapunkat.

A Csarnok rovatban hosszabb terjedelmű, kiválóbb külföldi szépirodalmi művek fognak megjelenni gondos fordításban.

Fejtörő cím alatt szórakoztató rejtvényeket hozunk, melynek megfejtői között esetről-esetre jutalom-könyvet sorsolunk ki. — *Szerkesztői üzeneteinkben* olvasóinknak bármely kérdésben szívesen adunk utbaigazítást vagy felvilágosítást. E rovat egyszersmind a szerkesztők postája.

Ezen *állandó rovatainkon* kívül időnként *Irodalom* cím alatt olvasóközönségünket érdeklő könyvismertetések, — *Hasznos tudnivalók* elnevezés alatt újabb közérdekű dolgokat adunk közre.

Munkánkban lapunk belső munkatársai: *Ifj. Görgey László, dr. Iharos István, Kun Bertalan, Oroszlányi László, Szűts Jenő és Temesváry Alajos* támogatnak.

A vasuti szak- és szépirodalom fellendülését célozva, évenként kétszer, esetleg többször is pályázatot hirdetünk. — A szakezikkeket bírálóiul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tárczay Ferencz felügyelő urat, a miskolci üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét és Fűrész Sándor főmérnök urat, a miskolci üv. vontatási osztályának vezetőjét, a kik a bírói tisztre készségesen vállalkoztak.*

Nem kívántuk kötelezővé tenni minden előfizetőnkre a balesetbiztosítást; előfizetőink tetzés szerint választhatnak a módokban, melyek szerint balesetbiztosítással vagy a nélkül kívánnak lapunkra előfizetni. — A „*Nemzeti Balesetbiztosító Részvénytársaság*“ igazgatóságával kötött szerződésünk szerint mindazon előfizetőink, kik lapunkra balesetbiztosítással fizetnek elő, *halál-esetre 3000 (háromezer) koronára és állandó munkaképtelenség esetére* (a részleges rokkantság kizárásával) *szintén 3000 (háromezer) koronára biztosítanak* baleset ellen. E biztosítás a vasuti szolgálaton kívül előfordulható balesetre is kiterjed. — Bár ekképen oly nagy kárpótlást nyújtunk baleset esetén előfizetőinknek, illetve azok családjaiknak, **a minőt eddig egyetlen vasuti lap sem nyújthatott**, mindazáltal lapunk előfizetési ára balesetbiztosítással is oly csekély, hogy **lapunk a legolcsóbb** összes vasuti laptársaink között.

A „Haladás“ előfizetési ára

balesetbiztosítás nélkül:		balesetbiztosítással:	
Egész évre	8 — korona.	Egész évre	14 — korona.
Félévre	4 — „	Félévre	7 — „
Negyedévre	2 — „	Negyedévre	3.50 — „

Bizalommal fordulunk pártolásért vasutas kartársainkhoz s kérjük ugy a vasuti *hivatalnoki és altisztikar, mint a szolgaszemélyzet* lelkes támogatását és jelen előfizetési felhívásunknak minél szélesebb körben való ismertetését.

A szerkesztők és laptulajdonosok:

Banovits László. Zsivkovics Antal.

Magy. kir. államvasutak
78546/903. Cl.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak kezelése alatt álló hely; érdekű vasutak legközelebb kiadandó új közös árudij-szabásával egyidejűleg egy új díjszabási függelék fog életbe lépni, melyben — az időközben szállítási adó-kötelessé vált h. érdekű vasutaknál — a díjtételek a szokásos adópótlékkal feiemeltettek s egyes hirdet-ményi uton érvényesítve volt rovatolási kedvezmények felvételtek.

Ezen új kiadás által az 1902. évi január hó 1-től érvényes függelék pótlékával együtt hatályon kívül helyeztetik.

Az új függelék a magy. kir. államvasutak igazgató-ságánál (Budapest, VI. Csengery-utca 32.) és az üz-letvezetőségeknél példányonként 50 fillérért lesz kapható.

Budapest, 1903. évi május hó 12.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjaztatik.)

Vasuti
altiszti vizsgára
készülők
kézikönyve.

Írta:
SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodafiszt.

A legjobbnak elismert
tankönyv az altiszti ké-
pesítő vizsgára készülők
részére.

Ára 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: kiadóhivatalunktól.

Nyomatott Szelenyi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.

**Vasutasoknak
10% árengedmény.**

Halló! Ki beszél?

Grossman Lipót

az „Arany csizmához” címzett
czipő-üzlete

Széchenyi utca 101. szám alatt
Lloyd szállodával szemben,

hova minden magyar ember
bizalommal forduljon, mert ott
a legnagyobb választékban a
legjobb minőségű és a legfino-
mabb kivitelben, kizárólagosan
hazai gyártmányu férfi,
női és gyermekeczipők **hallat-
lan olcsó árban** szerez-
hető be. 8-10

**Vasutasoknak
10% árengedmény.**

Videki megrendések gyorsan és pontosan csiközölteknek.

Videki megrendések gyorsan és pontosan eszközölteknek.

Tokaj-hegyaljai
borok eladása.

1902. évi kitünő minőségű
tolcsvai szamorodni

boromat fejtve ajánlom 136
literes új hordókban hordók-
kal együtt **45 frtért.**

**1888., 1900., 1901. évből szár-
mazó kitünő**

**szamorodni és asszu
gyógyborokat is elárusítok.**

Nagykallói Kállay Emánuel,
szőlőnagybirtokos Tolcsván.